

Arrest

nr. 67 799 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 mei 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN KELST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Volgens de verklaringen van de verzoekende partij komt zij het Rijk binnen op 9 november 2003 en verklaart ze zich op 9 november 2003 vluchteling. Hierbij verklaarde de verzoekende partij te zijn geboren op 6 april 1988. Op 1 december 2003 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot weigering van verblijf. Op 6 januari 2004 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Op 26 januari 2004 wordt de verzoekende partij als niet-begeleide minderjarige vreemdeling in het bezit gesteld van een aankomstverklaring. Op 13 juli 2004 wordt aan de verzoekende partij een tijdelijk verblijfsrecht toegekend. Dit verblijfsrecht wordt meermals verlengd.

Op 30 maart 2006 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in als minderjarige die op 6 april 2006 meerderjarig wordt. Op 9 mei 2006 werd het verblijfsrecht van de verzoekende partij verlengd. Hierna wordt haar verblijfsrecht herhaaldelijk verlengd. Op 14 juli 2009 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat haar tijdelijk verblijfsrecht verlengd zou worden op voorwaarde dat zij een geldig nationaal paspoort of een attest van de ambassade waarin haar identiteit en nationaliteit bevestigd worden en waarin aangegeven wordt waarom aan haar geen paspoort kon worden afgeleverd overmaakt. Op 10 februari 2011 wordt het verblijf van de verzoekende partij verlengd tot 26 juli 2011.

Op 13 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 12 mei 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit is de bestreden beslissing, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 mei 2011 en gemotiveerd als volgt:

“Art 13 §3,3° De minister of zijn gemachtigde kan in een van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven Ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

Betrokken vreemdeling diende een asielaanvraag in op 01.12.2003 als minderjarige vreemdeling. Hij verklaarde immers dat hij geboren was op 06.04.1988. Deze asielaanvraag werd afgesloten met een onontvankelijkheidsbeslissing genomen door de Commissaris Generaal voor vluchtelingen en staatlozen op 06.01.2004. Gezien de betrokkene een niet begeleide minderjarige vreemdeling was werd hem een aankomstverklaring (geldig drie maanden) afgeleverd op 26.01.2004. De werd nog eens met drie maanden verlengd op 27.04.04. Op 13.07.2004 werd overeenkomstig de procedure voor niet begeleide minderjarige vreemdelingen beslist dat hem een bewijs inschrijving in het vreemdelingen register mocht afgeleverd worden. Hij ontving dit verblijfsdocument op 14.07.04. Hij volgde school, kreeg bijstand van een door de FOD justitie aangestelde voogd en kon hij zelfstandig begeleid gaan wonen.

Op 13.12.2009 dient de betrokkene een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van onbeperkte duur. Hij stelt hierbij als minderjarige het land te zijn binnengekomen zonder paspoort en ondertussen nog niet in de mogelijkheid te zijn geweest een paspoort te bekomen bij zijn diplomatieke vertegenwoordiging. Ter staving van zijn identiteit legt hij wel een geboorteakte voor waaruit blijkt dat hij geboren is op 06.04.1988. Bij aanvraag van de verlenging van zijn tijdelijk verblijf legt hij op 05.08.2010 echter een paspoort voor waaruit blijkt dat hij geboren is op 06.04.1984. Gezien beide documenten elkaar tegenspreken wordt een individualiteitsattest opgevraagd. Hieruit blijkt dat beide identiteiten op dezelfde persoon slaan en hij in werkelijkheid geboren is in 1984. De betrokkene stelt dit zelf ook.

Dit houdt in dat de betrokkene op het moment van zijn asielaanvraag al meerderjarig was en hij zich bewust uitgegeven heeft voor een minderjarige tegenover de Belgische migratie- en asielinstanties. Op die manier heeft hij ten onrechte van de gunstige bepalingen voor niet begeleide minderjarige vreemdelingen kunnen genieten. Was zijn werkelijke leeftijd geweten geweest was hem na de afsluiting van de asielprocedure geen aankomstverklaringen of tijdelijk BIVR afgeleverd. Hij zou niet genoten hebben van de begeleiding en onderwijs die zijn integratie in het Rijk gefaciliteerd heeft Zijn integratie, hoewel reëel, is het rechtstreekse gevolg van zijn valse verklaringen betreffende zijn geboortedatum. Een verklaring die hij overigens volgehouden heeft tot bij zijn aan vraag tot het verkrijgen van een verblijfsrecht van on bepaalde duur door een niet authentieke geboorteakte voor te leggen. De verduidelijking aangehaald door zijn advocaat dat de betrokkene bij binnenkomst in het Rijk een slechte raad heeft opgevolgd rechtvaardigt de gepleegde fraude niet en het voorleggen van deze geboorteakte al helemaal niet.

*Het is duidelijk dat de betrokkene gebruik heeft gemaakt van valse verklaringen en niet authentieke documenten om een verblijfsrecht in België te verkrijgen en te behouden. Het staat vast dat deze valse verklaringen beslissend waren voor het krijgen van het verblijfsrecht Als een gevolg van het rechts-principe *fraus omnia corrumpit* en in overeenstemming met bovengenoemd wetsartikel vervalt het verblijfsrecht van de betrokkene in het Rijk en dient zijn A kaart te worden ingehouden.*

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de *"formele motiveringsverplichting zoals vervat in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiverings van bestuurshandelingen."*

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Doordat de bestreden beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

(...)

Terwijl de formele motiveringsverplichting vereist dat in de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen worden vermeld die aan de basis van de beslissing liggen.

Dat de in de bestreden beslissing vermelde motivering afdoende en draagkrachtig dient te zijn hetgeen impliceert dat de in de beslissing vermelde motivering de beslissing dient te kunnen schragen.

Raad Vreemdelingenbetwistingen nr. 25.108, 26 maart 2009, J.dr.jeun. 2009, afl. 285, 34 en <http://www.jdj.be> (12 juni 2009), noot VAN ZEEBROECK, C; Rev.dr.étr. 2009 (samenvatting), afl. 153, 256

Dat ook in casu duidelijk is dat verweerster geen rekening heeft gehouden met het geheel van de omstandigheden die zich in onderhavige zaak voordoen.

Het verblijfsdossier van mijn verzoeker is niet te herleiden tot het adagium 'fraus omnia corrumpit'.

Dat blijkt dat verweerster een aantal elementen volstrekt buiten beschouwing laat hoewel meest relevant ten aanzien van de beoordeling van de handelwijze van mijn verzoeker, elementen die primordiaal zijn bij de beoordeling van de handelwijze van mijn verzoeker ten aanzien van de Belgische overheid en van onmiskenbare invloed zijn op de uiteindelijke beslissing.

Aangezien verzoeker voor alles verwijst naar de omstandigheid dat hij zelf actief melding heeft gemaakt van de verkeerd vermelde geboortedatum.

Anders dan in de bestreden beslissing wordt vermeld heeft de Dienst Vreemdelingenzaken dit niet vastgesteld bij de voorlegging van het paspoort van verzoeker op 5 augustus 2010.

Verwerende partij doet uitschijnen alsof mijn verzoeker de personalia van zijn paspoort heeft voorgelegd aan verwerende partij welke op basis hiervan een onderzoek zou hebben gevoerd en tot de vaststelling zou zijn gekomen dat mijn verzoeker één en dezelfde persoon is, gekend onder twee verschillende geboortedata.

Dat dit ingaat tegen de stukken van het dossier daar waar mijn verzoeker, middels schrijven van zijn raadsman dd. 9 juli 2010 gericht aan verwerende partij, heeft gemeld dat in het verleden een verkeerde opgave van geboortedatum werd gedaan en waarbij ook kopie van de personalia van het paspoort werd voorgebracht.

Dit aangetekend schrijven wordt als stuk 3 bij onderhavig verzoekschrift gevoegd.

Mijn verzoeker heeft in eer en geweten gemeend open kaart te spelen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en heeft de verklaring geboden om welke reden hij eertijds een andere geboortedatum had opgegeven.

Het is een element van belang dat mijn verzoeker zelf actief de stap heeft gezet om dit opzichts de Belgische overheid te melden.

Het is dus niet zo dat verzoeker een afwachtende houding heeft aangenomen en als het ware betrapd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken bij het achteloos voorleggen van zijn nationaal paspoort.

De motivering van de bestreden beslissing faalt.

Aangezien mijn verzoeker verder doet gelden dat hij een bijzonder omstandig regularisatiedossier heeft voorgebracht waaruit blijkt dat mijn verzoeker zich perfect heeft geïntegreerd en verregaande sociale bindingen heeft ontwikkeld.

De wijze waarop mijn verzoeker zich tijdens zijn verblijf in het Rijk heeft geïntegreerd is wat de uitvoerende macht voor ogen hield bij de invulling van het begrip duurzame lokale verankering zoals geformuleerd in de Instructie van 19 juli 2009.

Mijn verzoeker beheerst het Nederlands op uitmuntende wijze, heeft duurzame sociale bindingen ontwikkeld, is verregaand geïntegreerd in het Rijk en, meest belangrijk, heeft steeds in inkomsten uit arbeid kunnen voorzien tijdens zijn verblijf in het Rijk.

Ten bewijze hiervan werden overvloedige bewijsstukken bijgebracht, niet in het minst de bewijzen van tewerkstelling en het niet ten laste zijn door het OCMW.

Mijn verzoeker heeft een ernstige bijdrage geleverd aan de Belgische maatschappij, ondanks tijdelijk verblijfsrecht.

Van dit alles geen spoor in de bestreden beslissing.

Dat verweerster in de bestreden beslissing volstaat met de vermelding:

"... Zijn integratie, hoewel reëel, is het rechtstreeks gevolg van zijn valse verklaringen betreffende zijn geboortedatum. ..."

Deze motivering faalt naar recht daar waar mijn verzoeker het zich tijdens tijdelijk verblijf in het Rijk ook gemakkelijker had kunnen maken door toevlucht te nemen tot sociale voorzieningen hetgeen hij uiteraard niet heeft wens te doen.

Mijn verzoeker heeft steeds inkomsten uit arbeid wens te verwerven en heeft gedurende zijn verblijf in het Rijk met toewijding zware manuele arbeid verricht tegen een uurloon dat als bijzonder matig dient te worden beschouwd en hetwelke niet heeft geleid tot inkomsten die zodanig veel hoger zijn dan vervangingsinkomsten.

Dit heeft er verzoeker niet van weerhouden inkomsten uit arbeid te blijven verwerven.

De verwerende partij veronachtzaamt op arbitraire en onoordeelkundige wijze het aandeel van mijn verzoeker in de totstandkoming van zijn duurzame lokale verankering.

Ondanks de verandering van de geboortedatum, heeft mijn verzoeker zelf het grootste aandeel in zijn duurzame lokale verankering, in de eerste plaats door volgehouden tewerkstelling.

De motivering is manifest foutief en faalt naar recht daar waar wordt gesteld dat de integratie van verzoeker een rechtstreeks gevolg is van zijn valse verklaringen.

Aangezien mijn verzoeker verder wenst te doen gelden dat de motivering van de bestreden beslissing faalt daar waar kennelijk als verzwarend element wordt weerhouden dat hij zijn valse verklaring heeft volgehouden bij zijn aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsrecht van onbepaalde duur door een niet authentieke geboorteakte voor te leggen.

Dat verzoeker dit toch wenst te verduidelijken.

Dat een valse verklaring als het ware een eigen leven leidt en het bijzonder moeilijk is om dit niet verder in stand te houden, hetgeen tegen beter weten in is geschied.

Dit is uiteraard niet goed te praten maar is volstrekt begrijpbaar vanuit de initiële fout om niet de juiste geboortedatum te vermelden.

Hieraan dient geen zwaardere gevolgt te worden gekoppeld dan hetgeen het daadwerkelijk is, met name een poging om de bevestiging te verlenen van hetgeen initieel fout is gelopen.

Dat mijn verzoeker dienaangaande wenst te doen gelden dat hij zelf het initiatief heeft genomen om uiteindelijk recht te zetten wat behoorde te worden rechtgezet.

Hij wenst dienaangaande ook te doen gelden dat hij zonder meer verder van, zei het tijdelijk, verblijfsrecht had kunnen genieten, zoals hij de voorbije jaren had genoten.

Niets verplichtte verzoeker een aanvraag tot machtiging onbeperkt verblijf aan te vragen.

Na de aanvraag tot machtiging verblijf overeenkomstig de Instructie van 19 juli 2009 werd zijn BIVR ook verder verlengd, hetgeen mijn verzoeker ook voor de toekomst had kunnen voorzien en hetgeen hem een ongestoord, evenwel jaarlijks verlengbaar, verblijfsrecht had opgeleverd.

Het trachten recht te zetten van hetgeen hij initieel heeft fout gedaan, wordt mijn verzoeker bijzonder zwaar aangerekend, dit temeer gezien de elementen van de zaak.

Dat mijn verzoeker vaststelt dat niet met alle elementen van het administratief dossier rekening werd gehouden, niet in het minst met de redenen die de gedragingen van verzoeker in een ander daglicht stellen en die maken dat de handelwijze van mijn verzoeker op een andere manier zou zijn beoordeeld. In het bijzonder wordt de integratie van mijn verzoeker in het Rijk bijzonder summier aangehaald terwijl hier elementen voorhanden zijn die kunnen leiden tot een andere beslissing.

Dat de schending van de verplichting tot uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen komt vast te staan."

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij

"In een eerste middel poneert verzoeker een schending van de formele motiveringsverplichting zoals vervat in de artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Desbetreffend laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan hem in toepassing van art. 13 §3, 3° van de Vreemdelingenwet het bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoekers uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoekers beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door hem geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van verzoekers eerste middel onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Terwijl verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij stelt dat een aantal elementen buiten beschouwing worden gelaten die nochtans relevant zijn bij beoordeling van de handelwijze van verzoeker. Verzoeker verwijst naar de omstandigheid dat hij zelf actief heeft gemeld dat hij gekend staat onder een verkeerde geboortedatum. Hij verwijst naar een aangetekend schrijven van 9 juli 2010. Verder verwijst hij naar zijn regularisatiedossier en stelt dat hij geïntegreerd is en verregaande sociale bindingen heeft ontwikkeld.

Betreffende de valse geboorteakte dat hij bij zijn regularisatieaanvraag heeft toegevoegd stelt verzoeker dat het moeilijk is om een valse verklaring niet verder in stand te houden en dit niet goed te praten valt. Hij meent dat het volstrekt begrijpbaar is om niet de juiste geboortedatum te vermelden. Hij meent dat de intrekking van het verblijfsrecht te zwaar is.

De verwerende partij benadrukt dat verzoekers beschouwingen niet kunnen worden aangenomen en geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd op basis van alle relevante elementen.

Art 13 §3, 3° De minister of zijn gemachtigde kan in een van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

Betrokken vreemdeling diende een asielaanvraag in op 01.12.2003 als minderjarige vreemdeling. Hij verklaarde immers dat hij geboren was op 06.04.1988. Deze asielaanvraag werd afgesloten met een onontvankelijkheidsbeslissing genomen door de Commissaris Generaal voor vluchtelingen en staatlozen op 06.01.2004. Gezien de betrokkene een niet begeleide minderjarige vreemdeling was werd hem een aankomstverklaring (geldig drie maanden) afgeleverd op 26.01.2004. Die werd nog eens met drie maanden verlengd op 27.04.04. Op 13.07.2004 werd overeenkomstig de procedure voor niet begeleide minderjarige vreemdelingen beslist dat hem een bewijs inschrijving in het vreemdelingenregister mocht afgeleverd worden. Hij ontving dit verblijfsdocument op 14.07.04. Hij volgde school, kreeg bijstand van een door de FOD justitie aangestelde voogd en kon hij zelfstandig begeleid gaan wonen.

Op 13.12.2009 dient de betrokkene een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van onbeperkte duur. Hij stelt hierbij als minderjarige het land te zijn binnengekomen zonder paspoort en

ondertussen nog niet in de mogelijkheid te zijn geweest een paspoort te bekomen bij zijn diplomatieke vertegenwoordiging. Ter staving van zijn identiteit legt hij wel een geboorteakte voor waaruit blijkt dat hij geboren is op 06.04.1988.

Bij aanvraag van de verlenging van zijn tijdelijk verblijf legt hij op 05.08.2010 echter een yasyoort voor waaruit blijkt dat hij geboren is op 06.04.1984. Gezien beide documenten elkaar tegenspreken wordt een individualiteitsattest opgevraagd. Hieruit blijkt dat beide identiteiten op dezelfde persoon slaan en hij in werkelijkheid geboren is in 1984. De betrokkene stelt dit zelf ook.

Dit houdt in dat de betrokkene op het moment van zijn asielaanvraag al meerderjarig was en hij zich bewust uitgegeven heeft voor een minderjarige tegenover de Belgische migratie- en asielinstanties. Op die manier heeft hij ten onrechte van de gunstige bevelingen voor niet begeleide minderjarige vreemdelingen kunnen genieten. Was zijn werkelijke leeftijd geweten geweest, was hem na de afsluiting van de asielprocedure geen aankomstverklaringen of tijdelijk BIVR afgeleverd. Hij zou niet genoten hebben van de begeleiding en onderwijs die zijn integratie in het Rijk gefaciliteerd heeft. Zijn integratie, hoewel reëel, is het rechtstreekse gevolg van zijn valse verklaringen betreffende zijn geboortedatum. Een verklaring die hij overigens volgehouden heeft tot bij zijn aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsrecht van onbepaalde duur door een niet authentieke geboorteakte voor te leggen. De verduidelijking aangehaald door zijn advocaat dat de betrokkene bij binnenkomst in het Rijk een slechte raad heeft opgevolgd, rechtvaardigt de gepleegde fraude niet en het voorleggen van deze geboorteakte helemaal niet.

Het is duidelijk dat de betrokkene gebruik heeft gemaakt van valse verklaringen en niet authentieke documenten om een verblijfsrecht in België te verkrijgen en te behouden. Het staat vast dat deze valse verklaringen beslissend waren voor het verkrijgen van het verblijfsrecht. Als een gevolg van het rechtsprincipe 'Fraus omnia corrumpit' en in overeenstemming met bovengenoemd wetsartikel vervalt het verblijfsrecht van de betrokkene in het Rijk en dient zijn A kaart te worden ingehouden.'

Aldus blijkt dat door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op afdoende wijze wordt ingegaan op de elementen die verzoekers situatie daadwerkelijk kenmerken.

Door de gemachtigde wordt wel degelijk rekening gehouden met zijn integratie, doch geoordeeld dat dit het rechtstreekse gevolg is van zijn valse verklaringen en het gebruik van niet authentieke stukken.

Terwijl blijkens het administratief dossier geen schrijven blijkt van verzoekers raadsman d.d. 19.7.2010 waaruit moet blijken dat hij de gemachtigde er op heeft gewezen dat hij in het verleden een valse geboortedatum heeft gebruikt.

Uit het administratief dossier blijkt wel dat de tegenstrijdigheid tussen verzoekers voorgehouden geboortedatum van 6.04.1988 en de door verzoeker steeds voorgelegde geboorteakte enerzijds, en het paspoort met de werkelijke geboortedatum dd. 6.04.1984 anderzijds, werd vastgesteld tijdens zijn aanvraag tot verlening van zijn tijdelijk verblijf op 5.08.2010.

Nergens blijkt dat verzoeker hierbij zelf het initiatief heeft genomen om de gemachtigde te wijzen op de strijdigheid met zijn vroeger voorgehouden geboortedatum. Noch heeft verzoeker de gemachtigde er op gewezen dat hij valse documenten heeft gebruikt bij het verkrijgen van een tijdelijk verblijfsrecht.

Het is daarentegen de gemachtigde die de tegenstrijdigheid heeft opgemerkt en een individualiteitsattest heeft opgevraagd.

Terwijl daarenboven dient te worden opgemerkt dat zijn beschouwingen geen afbreuk doen aan de onbetwiste vaststelling dat verzoeker een tijdelijk verblijfsrecht heeft bekomen op basis van valse verklaringen en documenten.

De beschouwing dat de betrokken vreemdeling zelf zou onthullen dat hij valse verklaringen en documenten heeft gebruikt om een verblijfsrecht te bekomen, maakt niet dat de gemachtigde geen toepassing meer zou mogen maken van het art. 13§3, 3° van de Vreemdelingenwet.

De beslissing is afdoende gemotiveerd.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen."

2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 13, §3, 3° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij gebruik heeft gemaakt van valse verklaringen en niet authentieke documenten om een verblijfsrecht in België te verkrijgen en te behouden en dat indien de verwerende

partij haar werkelijke leeftijd geweten zou hebben bij de afsluiting van asielprocedure ze geen aankomstverklaringen of tijdelijk BIVR zou afgeleverd hebben.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij stelt dat ze zelf actief melding heeft gemaakt van de verkeerd vermelde geboortedatum en gaat in op een aantal elementen van haar integratie.

Artikel 13, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

(...)

3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt om te worden gemachtigd tot een verblijf."

De Raad wijst erop dat, opdat er toepassing zou kunnen gemaakt worden van artikel 13, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, een vorm van fraude dient vastgesteld te worden die heeft geleid tot de toekenning van de verblijfsmachtiging. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt bovendien dat er een duidelijk causaal verband dient te bestaan tussen enerzijds de valse of misleidende informatie, de valse of vervalste documenten of de gepleegde fraude en anderzijds de toekenning van de machtiging tot verblijf aangezien wordt gesteld dat enkel elementen op basis waarvan de initieel genomen beslissing wezenlijk kan worden betwist, aan de basis zullen liggen van de toepassing van dit motief (cfr. *Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, 73 met verwijzing naar 59). Tevens wordt, in de voorbereidende werken, verduidelijkt dat "het gaat om een bijzondere toepassing van het algemeen rechtsprincipe *"fraus omnia corrumpit"* en dat het bedrog "betrekking moet hebben op documenten of gegevens die bepalend zijn in de behandeling van de aanvraag voor (de) verblijfsmachtiging" (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, 56).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij steeds voorhield geboren te zijn op 6 april 1988 en bijgevolg minderjarig te zijn op het moment dat ze een asielaanvraag indiende. Voorts blijkt dat de verzoekende partij op 5 november 2009 aan de verwerende partij meedeelde dat haar naam verkeerd gespeld werd in het verleden. De verzoekende partij legde ook een beëdigde vertaling en legalisatie van haar geboorteakte voor. In dit document werd ook aangegeven dat de verzoekende partij op 6 april 1988 geboren was. De verzoekende partij maakte ook een laissez-passer aan de verwerende partij

over. Dit laissez-passer werd uitgereikt door de Albanese ambassade te Brussel op 27 november 2009 en vermeldt als geboortedatum 6 april 1988. Op 13 december 2009 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In haar aanvraag verwijst de verzoekende partij naar criterium 2.8.A van de instructies van 19 juli 2009 en stelt ze dat ze het Rijk binnengekomen is als minderjarige. Op 5 augustus 2010 vraagt de verzoekende partij om de verlenging van haar tijdelijk verblijfsrecht en legt ze hierbij een paspoort neer. In dit paspoort wordt aangegeven dat de verzoekende partij geboren is op 6 april 1984. Bijgevolg heeft de verwerende partij de Albanese ambassade te Brussel gecontacteerd. Op 28 april 2010 bevestigt de Albanese ambassade te Brussel via een 'certificat d'individualité' dat de verzoekende partij op 6 april 1984 geboren is. Uit het schrijven van 9 juli 2010 blijkt dat de verzoekende partij erkent dat ze op 6 april 1984 geboren is. Dit gegeven wordt door de verzoekende partij niet betwist.

Er moet blijken dat het gepleegde bedrog aan de basis lag van de toekenning van een verblijfs-machtiging. De Raad kan uit het administratief dossier afleiden dat de verzoekende partij op 19 november 2003 een asielaanvraag indiende als minderjarige. Daar zij naar België gekomen was zonder ouder of voogd kreeg ze het statuut van niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Bijgevolg wees de Federale overheidsdienst Justitie een voogd aan de verzoekende partij toe. Op 7 april 2006 werd de voogdij van rechtswege beëindigd daar de verzoekende partij, volgens de door haar meegedeelde informatie, meerderjarig werd. Nadat de asielprocedure afgesloten werd met een beslissing tot weigering van het statuut van vluchteling besliste de verwerende partij op 26 januari 2004 aan de verzoekende partij een aankomstverklaring af te geven, daar zij minderjarig was. Deze aankomst-verklaring werd verschillende keren verlengd. Op 13 juli 2004 gaf de gemachtigde van de bevoegde minister een machtiging tot tijdelijk verblijf aan de verzoekende partij.

Uit voormelde gegevens blijkt dat de minderjarigheid van de verzoekende partij een determinerend element was voor de behandeling van haar verblijfsaanvragen. Het is op grond van dit gegeven dat de verzoekende partij een aankomstverklaring verkregen heeft en vervolgens een tijdelijk verblijfsrecht, dat meermaals verlengd werd. Indien de verzoekende partij onmiddellijk de waarheid met betrekking tot haar leeftijd meegedeeld had, had de verwerende partij geen aankomstverklaring afgeleverd en had de verzoekende partij geen voogd toegewezen gekregen, daar ze reeds meerderjarig was toen ze in België toekwam. Door haar opgegeven minderjarigheid heeft de verzoekende partij van de 'gunstigere' regeling voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen kunnen genieten.

De loutere bewering van de verzoekende partij dat zij nooit de intentie had fraude te plegen en dat zij foutief werd geadviseerd kan, mede gelet op de voorgaande vaststellingen, niet aanvaard worden. Waar de verzoekende partij stelt dat ze zelf aan de verwerende partij heeft meegedeeld dat haar geboortedatum foutief was, wordt erop gewezen dat ze gedurende meer dan zeven jaren volgehouden heeft dat ze op 6 april 1988 geboren was en bijgevolg minderjarig was toen ze in België toekwam. De verzoekende partij heeft zelfs een geboorteakte en een laissez-passer voorgelegd met 6 april 1988 als geboortedatum, zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat. Ook heeft de verzoekende partij op 13 december 2009 een aanvraag om machtiging tot onbeperkt verblijf ingediend. In haar aanvraag verwijst de verzoekende partij naar criterium 2.8.A van de instructies van 19 juli 2009 en stelt ze dat ze het Rijk binnengekomen is als minderjarige.

Het gegeven dat de verwerende partij op 10 februari 2011 het verblijf van de verzoekende partij tot 26 juli 2011 verlengd heeft, verandert evenmin iets aan het voorgaande. In de verlenging van 10 februari 2011 wordt uitdrukkelijk aangegeven dat het verblijf slechts verlengd wordt voor de duur van het onderzoek naar de fraude. Dit wijst erop dat de verwerende partij zorgvuldig te werk gegaan is.

Het feit dat de verzoekende partij toegelaten werd tot het verblijf voor de duur van een jaar, dat haar verblijf elk jaar verlengd werd, dat zij hierdoor goed geïntegreerd is in België en dat ze steeds gestudeerd of gewerkt heeft kan niet leiden tot de vaststelling dat artikel 13, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet incorrect zou zijn toegepast. Haar integratie was slechts mogelijk door haar toegestaan verblijf als minderjarige.

Voorts dient er nog op gewezen te worden dat de bestreden beslissing geen betrekking heeft op de aanvraag van de verzoekende partij van 13 december 2009 waarin ze vraagt om tot onbeperkt verblijf gemachtigd te worden. Bijgevolg diende de verwerende partij in de bestreden beslissing niet op de elementen ingeroepen in die aanvraag te antwoorden.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“Aangezien, met herneming van de onder het eerst middel uiteengezette argumenten, de bestreden beslissing tevens het redelijkheidsbeginsel schendt.

Dat het kennelijk onredelijk is dat verwerende partij de beoordeling van het verblijfsdossier van mijn verzoeker herleidt tot het adagium 'fraus omnia corrumpit' en de positieve elementen van het verblijf van mijn verzoeker herleidt tot de gevolgen van initieel valse verklaringen.

Dat geen rekening wordt gehouden met de verklaring waarom mijn verzoeker initieel een foutieve geboortedatum heeft vermeld en, nog belangrijker, met de volgehouden inspanningen tot integratie in het Rijk die voor het overgrote deel enkel aan verzoeker toe te schrijven zijn en niet het automatische gevolg van de door hem initieel afgelegde valse verklaringen.

Dat het kennelijk onredelijk is geen rekening te houden met elementen die in het voordeel van mijn verzoeker pleiten en, bij het nemen van de bestreden beslissing, enkel het dossier te beoordelen in het kader van het adagium 'fraus omnia corrumpit'.

Dat men hierbij dan nog de handelwijzen van mijn verzoeker foutief voorstelt daar waar men meent te kunnen stellen dat men zelf na onderzoek heeft vastgesteld dat mijn verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd daar waar mijn verzoeker zelfde ware toedracht heeft onthuld aan de Dienst Vreemdelingen-zaken.

Dat het in onderhavig geval kennelijk onredelijk is de verregaande integratie en de duurzaam ontwikkelde sociale bindingen in het Rijk, die het gevolg zijn van de volgehouden inspanningen van mijn verzoeker, zonder meer aan hem te ontfangen terwijl er een plausible verklaring wordt geboden waarom bij binnenkomst een foutieve geboortedatum werd opgegeven en dit werd bestendigd uit angst voor de repercussies die dit met zich zou brengen.

Dat mijn cliënt voor alle duidelijkheid wenst te onderlijnen dat hij zijn verantwoordelijkheid niet wenst uit de weg te gaan en desgevallend strafrechtelijke verantwoording zal afleggen ten aanzien van de Belgische overheid doch het is in deze onredelijk het verder verblijfsrecht te ontfangen aan mijn verzoeker en hem het bevel te verlenen het grondgebied te verlaten.

Dat niet kan veronachtzaamd worden dat mijn verzoeker sedert einde 2003, intussen meer dan 7 jaar, volgehouden inspanningen levert tot het bekomen van duurzame lokale verankering.

Dat het niet redelijk is deze te herleiden tot het gevolg van valse verklaringen, hetwelke afbreuk doet aan de ernstige inspanningen van mijn verzoeker om een constructieve bijdrage te leveren aan de Belgische maatschappij.

Dat eenzelfde overheid, geplaatst in dezelfde omstandigheden, de elementen a decharge van mijn verzoeker in overweging zou hebben genomen en op basis daarvan niet tot dezelfde beslissing zou zijn gekomen.”

2.2.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

“In zijn tweede middel poneert verzoeker een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker is de mening toegedaan dat het onredelijk is om de beslissing enkel te steunen op het adagium 'fraus omnia corrumpit' en de positieve elementen te herleiden als gevolgen van zijn valse verklaring.

De beschouwing dat de betrokken vreemdeling zelf zou onthullen dat hij valse verklaringen en documenten heeft gebruikt om een verblijfsrecht te bekomen, maakt niet dat de gemachtigde een kennelijk onredelijke beslissing zou nemen door toepassing te maken van het art. 13 §3, 3° van de Vreemdeling

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid handelde bij het nemen van de bestreden beslissing na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclus.

Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing onredelijk zou zijn genomen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan

van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St, nr. 101.624 van 7 december 2001). Verzoeker zijn tweede middel kan niet worden aangenomen.”

2.2.3. Betreffende de schending van redelijkheidsbeginsel wijst de Raad de verzoekende partij erop dat de keuze die een bestuur maakt slechts het redelijkheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Gelet op de bovenvermelde bespreking van het eerste middel en het feit dat de verzoekende partij zelf naar het eerste middel verwijst en een aantal elementen herhaalt, dient te worden besloten dat de verzoekende partij geenszins aantoonst dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel. De verzoekende partij toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de staatssecretaris niet correct zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn.

Het middel is ongegrond.

2.3. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“Aangezien mijn verzoeker, zoverre noodzakelijk, het zorgvuldigheidsbeginsel inroept daar waar uit de uiteenzetting onder het eerste middel duidelijk blijkt dat verwerende partij haar beslissing niet op correcte feiten heeft gesteund.

Dat verzoekende partij andermaal verwijst naar het schrijven van zijn raadsman dd. 9 juli 2009 waarmee de ware toedracht van de foutieve geboortedatum werd gemeld opzichts de Dienst Vreemdelingen-zaken daar waar in de bestreden beslissing wordt gesteld als zou de Dienst Vreemdelingen-zaken de wijziging in geboortedatum hebben vastgesteld naar aanleiding van het voorleggen van het paspoort door verzoeker op 5 augustus 2010.

Dat de bestreden beslissing dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.”

2.3.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

“In zijn derde middel poneert verzoeker ten slotte een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst opnieuw naar zijn schrijven van 9.07.2010 waarmee hij de gemachtigde zou hebben gewezen op de foutieve geboortedatum en de ware toedracht te hebben meegedeeld.

De verwerende partij heeft dienaangaande de eer te verwijzen naar zijn repliek op verzoeker eerste en tweede middel.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, aan verzoeker in toepassing van art. 13 §3, 3° van de Vreemdelingenwet het bevel om het grondgebied te verlaten heeft gegeven.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat ook verzoekers derde middel niet ernstig is.”

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Zoals blijkt uit de bespreking van de voorgaande middelen heeft de verwerende partij dit gedaan. De verwerende partij heeft de Albanese ambassade te Brussel gecontacteerd om te onderzoeken wat de precieze geboortedatum was van de verzoekende partij. Via een ‘certificat d’individualité’ heeft de ambassade bevestigd dat de verzoekende partij geboren was op 6 april 1984. Het gegeven dat de verzoekende partij meer dan zeven jaar nadat

ze het Rijk binnengekomen is, met name op 9 juli 2010, en nadat ze documenten heeft neergelegd waarin vermeld werd dat ze in 1988 geboren was, meegedeeld heeft dat haar geboortedatum 6 april 1984 is, doet geen afbreuk aan het voorafgaande. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat dit niet een loutere vergissing in hoofde van de verzoekende partij betreft.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN